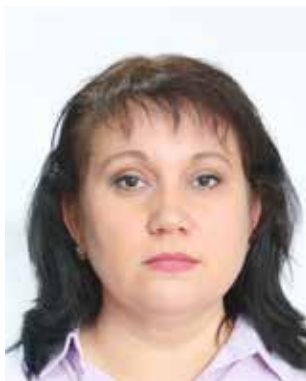

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС. ФІНАНСОВЕ ПРАВО. ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

351.078:[343.353:35.08]
DOI 10.32782/2523-4269-2023-85-34-39

Булгакова Олена Валеріївна,

кандидат економічних наук, доцент

(Криворізький навчально-науковий інститут

Донецького державного університету внутрішніх справ, м. Кривий Ріг)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0893-3732>

Нестеренко Катерина Олександрівна,

кандидат юридичних наук, доцент

(Криворізький навчально-науковий інститут

Донецького державного університету внутрішніх справ, м. Кривий Ріг)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0917-6881>

ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ КОРУПЦІЙНИХ РИЗИКІВ У СИТУАЦІЇ КОНФЛІКТУ ІНТЕРЕСІВ У СИСТЕМІ НАДАННЯ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ

У статті автори розглянули підходи до визначення корупційних ризиків у ситуації конфлікту інтересів у системі надання публічних послуг органами державного управління. Визначено, що в умовах реформування системи державної служби в Україні особливе значення має дотримання стандартів доброчесності. У цьому контексті питання дотримання вимог антикорупційного законодавства щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів є ключовим, адже невчасно або неправильно врегульований конфлікт інтересів не лише має наслідком притягнення особи до дисциплінарної чи адміністративної відповідальності, а й може створити передумови для вчинення корупційних злочинів. Досліджено чинники приватного та суспільного інтересу, які потрібно оцінювати й ідентифікувати як корупційні ризики в системі надання публічних послуг. Звернено увагу на те, що конфлікт інтересів може мати місце не лише тоді, коли зазначена суперечність уже фактично вплинула на об'єктивність або неупередженість ухвалення рішень (вчинення або невчинення дій), а й тоді, коли вона потенційно може вплинути на них. Відповідно, саме врегулювання конфлікту інтересів в органах державного управління повинно відбуватися в межах заходів Антикорупційної програми відповідного органу, яка будується з урахуванням ідентифікованих ризиків учинення корупційного правопорушення.

Ключові слова: корупційний ризик, конфлікт інтересів, належне управління, запобігання корупції, публічні послуги.

Постановка проблеми. Корупція – це загроза правопорядку, демократії та правам людини, стабільності демократичних інститутів і моральним засадам суспільства. Вона руйнує належне управління, чесність та соці-

альну справедливість. В умовах реформування системи державної служби в Україні особливе значення має дотримання стандартів доброчесності. У цьому контексті питання дотримання вимог антикорупційного

законодавства щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів є ключовим, адже невчасно або неправильно врегульований конфлікт інтересів не лише має наслідком притягнення особи до дисциплінарної чи адміністративної відповідальності, а й може створити передумови для вчинення корупційних злочинів. З огляду на це, до порядку врегулювання конфлікту інтересів слід ставитися вкрай відповідально [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Оскільки конфлікт інтересів є соціально зумовленим явищем, більшість наукових доробок у цій сфері – це надбання відомих соціологів, а також юристів та науковців, серед яких: К. Л. Бугайчук, О. З. Гладун, В. В. Забровський, Я. С. Зелінська, Є. О. Олійник, Я. Ю. Орленко, П. Б. Волянський, В. А. Мороз, С. О. Шатрава та інші.

Метою статті є аналіз сучасних підходів до виявлення та ідентифікації корупційних ризиків у ситуації конфлікту інтересів при наданні публічних послуг органами державної влади.

Виклад основного матеріалу. Наявність програм запобігання корупції в органах влади, які надають публічні послуги, є нагальною вимогою сьогодення в країні, яка зіткнулась з надзвичайними викликами як у міжнародному, так і у внутрішньому середовищі державного управління. Проте саме корупція є тим прихованим чинником, який створює надзвичайно високі ризики не тільки діяльності організації, а й функціонування публічного управління загалом. Формування Програм запобігання корупції в органах державного управління відбувається на основі принципів, які викладено в стандарті ISO 31000:2018 «Менеджмент ризиків. Принципи та настанови»

Необхідно розуміти, що ризик – це ймовірність будь-яких позитивних або негативних подій, які можуть вплинути на бажані результати. Можливі відхилення від очікуваної події в разі ризику, ризик може негативно або позитивно впливати на обставини, ризик може впливати на різноманітні питання, як-от фінансові, фізичні, екологічні або очікувані на різних рівнях. Кожна організація хоче бути успішною, але є багато внутрішніх чи зовнішніх факторів, які створюють невизначеність. Ці фактори, які створюють невизначеність для організації, називають ризиком. Саме тому важливо визначити та ідентифікувати такі ризики та окреслити низку заходів або вжити такі заходи до того, як виникне ризик.

У контексті формування Програми запобігання корупції в організації сектору безпеки і оборони потрібно забезпечити реалізацію принципу управління ризиками. Отже, управління ризиками пов'язане як з негативними, так і з позитивними наслідками запобігання корупції в організації.

Зі свого боку, сутність управління ризиками полягає у визначенні потенційних відхилень від запланованих або бажаних результатів та в здатності оперативно реагувати (визначати та оцінювати) на такі відхилення. Це дасть змогу своєчасно скорегувати наявний План дій щодо запобігання корупції з метою досягнення кращих результатів, скорочення репутаційних та фінансових збитків, удосконалення обґрунтування ухвалених управлінських рішень на різних рівнях організації. Доцільно стверджувати, що управляти ризиками означає вміти визначити стратегічні перспективи діяльності організації в сукупності різних видів діяльності та прогнозувати або програмувати можливості вдосконалення діяльності всієї організації. Також у цьому контексті розглядається можливість не допускати або скорочувати

ймовірність небажаного перебігу подій. У контексті боротьби з корупцією в конкретній організації це означає не тільки відсутність корупційних правопорушень або правопорушень, пов'язаних з корупцією, а й забезпечення функціонування взаємовідносин у системі доброчесності, яка наведена в OECD Recommendation on public integrity.

Конфлікт інтересів як явище є складною проблемою, тому в більшості країн правова категорія «конфлікт інтересів» має неоднозначні характеристики та розмиті межі між приватними, державними та суспільними інтересами. Ба більше, відслідковувати ці межі досить важко, у результаті чого нормативні акти різних держав, що стосуються характеру і складу конфлікту інтересів, суттєво різняться. У європейській законодавчій практиці досить поширеною є запропонована в Рекомендаціях ОЕСР характеристика конфлікту інтересів як конфлікту між державними обов'язками та приватними інтересами державної посадової особи, у якому пов'язаний з приватними можливостями інтерес державної посадової особи може негативно впливати на виконання нею своїх посадових обов'язків і функцій [2].

Належить також відзначити, що в Рекомендаціях ОЕСР у межах загального поняття конфлікту інтересів акцентується існування не лише ситуації фактичного конфлікту між інтересами державного посадовця як приватної особи-громадянина та його обов'язком як державної посадової особи, а й ситуацій, за яких є уявний чи потенційний конфлікт інтересів [2].

Очевидний конфлікт інтересів стосується ситуації, коли є особистий інтерес, який може обґрунтовано вважатися іншими таким, що впливає на виконання державною посадовою особою своїх обов'язків, навіть якщо такого негативного впливу фактично немає (або не може бути). Потенційний конфлікт інтересів може мати місце в тих випадках, коли посадова особа має приватні інтереси, здатні призвести до конфлікту інтересів у певний час у майбутньому. Відповідно до ст. 13 Модельного кодексу поведінки державних службовців, конфлікт інтересів виникає у ситуації, коли державний службовець має особистий інтерес, який впливає або може впливати на безсторонність та об'єктивність виконання ним службових обов'язків [3].

Під особистим інтересом державного службовця мають на увазі будь-які переваги для нього, його сім'ї, близьких родичів, друзів або особи чи організації, з якими він мав бізнесові чи політичні стосунки.

На основі вищезазначеного головними характеристиками конфлікту інтересів є такі:

- загроза об'єктивності державного службовця під час реалізації ним посадових обов'язків;
- суперечність між особистим інтересом державного службовця та інтересами інших суб'єктів;
- можливість завдання шкоди законним інтересам інших суб'єктів [3].

Саме таку думку відображають «Методичні рекомендації щодо застосування окремих положень ЗУ «Про запобігання корупції» стосовно запобігання конфлікту інтересів, дотримання обмежень щодо запобігання корупції» [4], де сутність конфлікту інтересів ілюструється як суперечність між приватним інтересом та службовими повноваженнями (рис. 1).

Тож суперечність між двома основними складниками в діяльності державного службовця спричиняє конфлікт інтересів та створює ризик вчинення корупційного правопорушення.

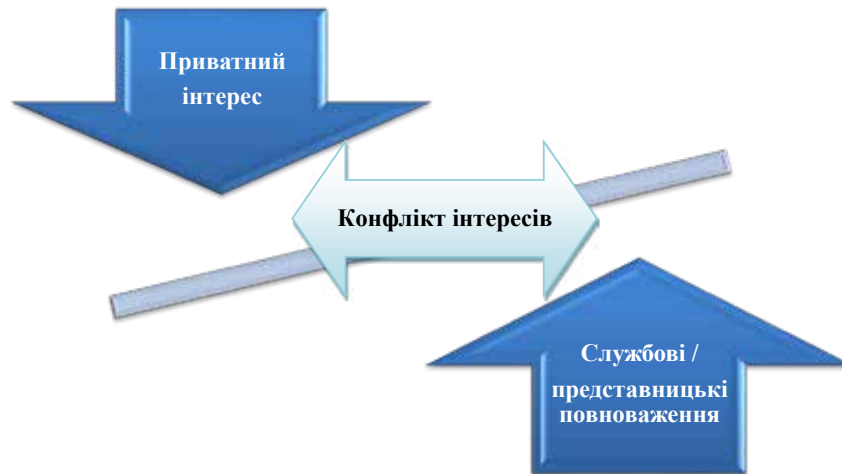

Рис. 1. Основні складники конфлікту інтересів (складено за [4])

Відповідно, зміст складників «Приватний інтерес» та «Службові / представницькі повноваження» потрібно розглядати як сукупність чинників, які в подальшому через взаємодію призводять до виникнення конфлікту [4].

Відповідно до ст. 1 ЗУ «Про запобігання корупції», «приватним інтересом вважається будь-який майновий чи немайновий інтерес особи, у тому числі зумовлений особистими, сімейними, дружніми чи іншими позаслужбовими стосунками з фізичними чи юридичними особами, у тому числі ті, що виникають у зв'язку з членством або діяльністю в громадських, політичних, релігійних чи інших організаціях» [5]. Доцільно розглянути зміст приватного інтересу як сукупності особистих інтересів майнового та немайнового характеру, які створюють структуру (рис. 2).

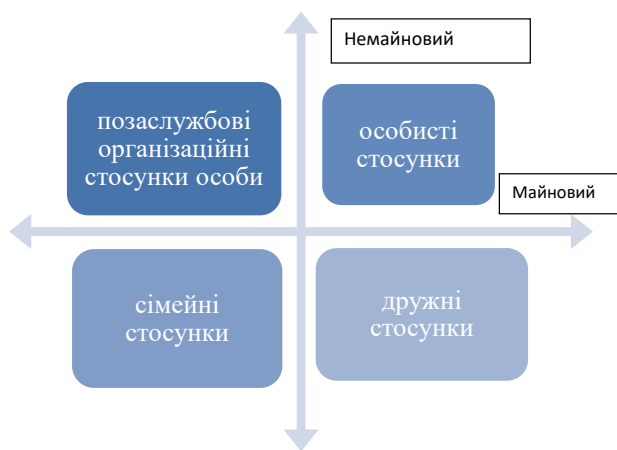

Рис. 2. Зміст приватного інтересу державного службовця (складено за [4])

Інтереси особи, які реалізуються в стосунках у сферах особистих, позаслужбових, сімейних та дружніх, можуть створювати ризики вчинення корупційного правопорушення. Слід урахувати, що сучасна особистість має значну кількість стосунків, причому необхідно враховувати і наявність стосунків у віртуальному полі мережі інтернет. Сучасна особистість так само реально сприймає і такий тип відносин.

Контрагентом у ситуації конфлікту інтересів є виконання службовцем власних службових / представницьких повноважень. У цьому разі йдеться про особисті

кваліфікаційні характеристики службовця, його компетентність, рівень освіти й освіченості та здатності бути ефективним у виконанні тих повноважень, які дають особі змогу обіймати таку посаду. Отже, йдеться також про особисті інтереси, але які відображають більш публічну представленість особи [4].

Державний службовець – зазвичай людина з високим рівнем особистих амбіцій та з вираженою можливістю реалізувати себе в публічному полі, тобто виконувати функції із забезпечення та реалізації публічних інтересів. Відповідно, ситуація конфлікту інтересів полягає у виникненні суперечностей для самої особи державного службовця, що створює необхідність при виконанні службових / представницьких обов'язків або вибирати пріоритетність особистих або службових інтересів, або в певний спосіб інтегрувати особисті інтереси у власну службову діяльність [4].

У такому разі слід вести мову про наявність ризику вчинення корупційного правопорушення, водночас наявність конфлікту інтересів не обов'язково призведе до фактів корупції, однак істотно підвищить ризик вчинення корупційних діянь та є, по суті, їх передумовою [6].

Проте практика врегулювання конфлікту інтересів демонструє суттєві труднощі, по-перше, щодо розуміння ризику конфлікту інтересів у сфері діяльності органів публічної адміністрації, по-друге, щодо реалізації норм чинного законодавства з питань запобігання і врегулювання конфлікту інтересів [6].

На сьогодні в законодавчому полі визначено перелік типових ситуацій, які можуть свідчити про наявність приватного інтересу або зумовлюють його виникнення, який наведено в Методичних рекомендаціях НАЗК.

Конфлікт інтересів можливий за наявності двох важливих умов:

а) виникнення ситуації суперечності між приватними інтересами особи та службовими повноваженнями в процесі виконання професійної діяльності;

б) присутність реальної чи потенційної можливості цих суперечностей негативно вплинути на об'єктивність або неупередженість ухвалення рішень, а також на вчинення чи невчинення дій під час виконання наданих особі службових повноважень [6].

Тобто конфлікт інтересів може мати місце не лише тоді, коли зазначена суперечність уже фактично вплинула на об'єктивність або неупередженість ухвалення рішень (вчинення або невчинення дій), а й тоді, коли вона потенційно може вплинути на них [6].

У сфері публічного адміністрування на шляху запобігання конфлікту інтересів вагоме значення має «Міжнародний кодекс поведінки державних посадових осіб» від 23.07.1996 р. Так, у п. 4 вказується, що державні посадові особи не використовують своє офіційне становище для невикорданого здобування особою користі або особистої та фінансової користі для своїх сімей. Вони не беруть участі в жодних угодах, не займають ніякого становища, не виконують ніяких функцій і не мають жодних фінансових, комерційних або інших аналогічних інтересів, які несумісні з їхніми посадою, функціями, обов'язками або їх виконанням [7].

Щодо передумов виникнення конфлікту інтересів державного службовця, то серед них можна виокремити такі [7]:

1) невисокий моральний рівень конкретного державного службовця;

2) наявність у службовій діяльності (посадових функцій) галузей, що передбачають ухвалення рішень на підставі суб'єктивних оцінок;

3) недосконала система звітності, контролю та аудиту діяльності;

4) відсутність норм і правил вирішення конфлікту інтересів, що виник [7].

Висновки. Негативний вплив на формування реаль-

ної практики державного будівництва, становлення етичних стандартів державної служби мав той факт, що спроби нормативного визначення сутності та засобів урегулювання конфлікту інтересів були здійснені лише останніми роками. Однак і нині в законодавчому процесі продовжує спостерігатися відсутність комплексного підходу в регулюванні відносин державної служби, що має містити закріплення правил професійної етики, способів запобігання та усунення конфлікту інтересів, декларування доходів і видатків на державній службі. Саме ці питання завжди перебувають у центрі уваги при формуванні антикорупційного законодавства в країнах-членах ЄС.

Урегулювання конфлікту інтересів в органах державного управління повинно відбуватися в межах заходів Антикорупційної програми відповідного органу, яка будується з урахуванням ідентифікованих ризиків вчинення корупційного правопорушення. Найбільш ефективним заходом є створення механізму недопущення виникнення ситуацій конфлікту інтересів у виконанні посадових обов'язків державним службовцем. Проте, якщо ситуація конфлікту інтересів усе ж виникає, то мають упроваджуватися механізми зниження ризиків вчинення корупційного правопорушення державним (публічним) службовцем.

Таблиця 1

Перелік типових ситуацій, які можуть свідчити про наявність приватного інтересу або зумовлюють його виникнення

№	Типові обставини та ситуації	Зміст	Ризик
1	Сімейні та родинні стосунки	Бажання піклуватися про членів сім'ї, родичів є природним для кожної людини, тому відносини з такими особами є передумовою виникнення приватного інтересу	У разі спільної роботи з членами сім'ї та родичами слід звертати увагу на наявність, характер та зміст службових чи представницьких повноважень, що можуть бути реалізовані стосовно таких осіб
2	Реалізація службових / представницьких повноважень стосовно себе	До таких ситуацій можна зарахувати ухвалення (або участь в ухваленні) рішень особою щодо себе самої, які стосуються оплати праці, відведення земельних ділянок, використання права на депутатське звернення чи депутатський запит у власних інтересах	Реальний конфлікт інтересів, який стосується внутрішніх переконань особистості та рівня доброчесності державного службовця – особисті службові взаємовідносини
3	Отримання подарунка	У ситуації, коли особа безпосередньо (або її близька особа) отримала подарунок і надалі має ухвалити рішення (вчинити дію) щодо дарувальника, наявний приватний інтерес	Ризик зумовлено прихованим конфліктом особистого інтересу та особистим службовим, що виражається як бажання віддячити за подарунок
4	Сумісництво, поєднання статусу депутата з іншою діяльністю	Депутат місцевої ради є одночасно керівником комунального підприємства. Як депутат місцевої ради він бере участь у розгляді питання щодо його діяльності на посаді керівника підприємства (щодо оплати його праці, звіту про результати діяльності тощо)	Ризик суб'єктивізації в ухваленні рішення в публічній сфері, перевага особистого інтересу (професійна діяльність) над публічним (нейтральним)
5	Засновник / керівник підприємства	Засновник / керівник підприємства	Ризик пов'язаний з конфліктом інтересів у бізнесі (максимізація отримання прибутку) та у виконанні функцій держави
6	Договірні відносини	Сутність приватного інтересу полягає в небажанні зашкодити вигідним для особи договірним відносинам	Ризик виникнення уявного конфлікту інтересів через імовірну вигоду
7	Службові стосунки	Приватний інтерес може виникати через конфлікт керівника з підлеглою особою або негативне сприйняття дій підлеглої особи керівником	Часто такий приватний інтерес зумовлюють дії викривачів корупції
8	Службова діяльність	Приватний інтерес буде наявний в особи, службову діяльність якої оцінюватимуть у межах службового розслідування, що координується та контролюється такою особою	Ризик полягає в можливості необ'єктивної оцінки реальної ситуації, приховування або викривлення даних

Джерело: складено за даними [4]

Список використаних джерел

1. Токар-Остапенко О. В. Врегулювання конфлікту інтересів на державній службі: можливості застосування європейського досвіду в Україні. Київ : НІСД, 2013. 57 с. URL: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2013-10/derhs_slus-06511.pdf
2. Recommendation of the OECD Council on Guidelines for Managing. Conflict of Interest in the Public Service. URL: <http://www.oecd.org/dataoecd/13/22/2957360.pdf>
3. Біляк Ю. В. Сучасні концепції дослідження конфліктів інтересів. *Економіка та держава*. 2020. № 9. С. 80–85. URL: <https://doi.org/10.32702/2306-6806.2020.9.80>
4. Заборовський В. В. Сутність конфлікту інтересів в професійній діяльності адвоката. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2021. № 3. С. 243–248. URL: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2021.03.45>
5. Шатрава С. О. Способи врегулювання конфлікту інтересів в діяльності органів внутрішніх справ: питання сьогодення. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки»*. 2015. Вип. 6. Т. 2. С. 148–150. URL: <https://dspace.univd.edu.ua/items/669bb80a-039a-42c5-9c1c-f77e563a499f>
6. Про запобігання корупції : Закон України. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*, 2014, № 49, ст. 2056. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>
7. Мороз В. А. Подолання корупції в Україні як одна з умов євроінтеграції. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/11337/1/Moroz_432-437.pdf
8. Зелінська Я. С., Спасенко В. О. Прояви конфлікту інтересів в публічному адмініструванні: теоретичні та практичні аспекти. *Юридичний науковий електронний журнал* № 3/2022, С. 155–158. URL: http://lsej.org.ua/3_2022/35.pdf
9. Бугайчук К. Л., Безпалова О. І. Запобігання конфлікту інтересів в діяльності осіб уповноважених на виконання функцій держави та місцевого самоврядування : наук.-метод. рек. / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ, Наук.-дослід. лабораторія з проблем протидії злочинності, Каф. адмін. діяльності ОВС. Харків : Харк. нац. ун-т внутр. справ. 2016. 41 с. URL: <https://dspace.univd.edu.ua/items/4797f778-78fb-4a31-b3ee-8958e875209c>
10. Андрущенко О. Ю. Герменевтичні обриси конфлікту інтересів у правосудді. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція*. 2018, № 36 том 1. С. 35–38. URL: https://vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc36/part_1/juspradenc36-1.pdf#page=35

References

1. Tokar-Ostapenko, O.V. (2013). Vregulyuvannya konfliktu interesiv na derzhavnij sluzhbi: mozhlivosti zastosuvannya yevropejskogo dosvidu v Ukraini [Settlement of conflict of interests in the civil service: possibilities of applying European experience in Ukraine]. Retrieved from: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2013-10/derhs_slus-06511.pdf [in Ukrainian]
2. Recommendation of the OECD Council on Guidelines for Managing. Conflict of Interest in the Public Service URL: <http://www.oecd.org/dataoecd/13/22/2957360.pdf>
3. Bilyak, Yu.V. (2020). Suchasni koncepciyi doslidzhennya konfliktiv interesiv [Modern concepts of conflict of interest research]. *Ekonomika ta derzhava – Economy and the state*, 9. P. 80–85. <https://doi.org/10.32702/2306-6806.2020.9.80> [in Ukrainian].
4. Zaborovskij, V.V. (2021). Sutnist konfliktu interesiv v profesijnij diyalnosti advokata [The essence of the conflict of interests in the professional activity of a lawyer]. *Analitychno-porivnyalne pravoznavstvo – Analytical and comparative jurisprudence*, 3. P. 243–248. <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2021.03.45> [in Ukrainian].
5. Shatrava, S.O. (2015). Sposobi vregulyuvannya konfliktu interesiv v diyalnosti organiv vnutrishnih sprav: pitannya sogo-dennya [Ways of conflict resolution in the activities of internal affairs bodies: current issues]. *Naukovij visnik Hersonskogo derzhavnogo universitetu. Seriya “Yuridichni nauki” – Scientific Bulletin of Kherson State University. Series “Legal Sciences”*, 6. Vols.2. p. 148–150. Retrieved from: <https://dspace.univd.edu.ua/items/669bb80a-039a-42c5-9c1c-f77e563a499f> [in Ukrainian].
6. Pro zapobigannya korupciji. Zakon Ukrainy Vidomosti Verhovnoyi Radi 2014, № 49, art. 2056 [On prevention of corruption. Law of Ukraine on Information of the Verkhovna Rada (VVR), 2014, No. 49, Article 2056]. *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text> [in Ukrainian].
7. Moroz, V.A. Podolannya korupciji v Ukraini yak odna z umov yevrointegraciji [Overcoming corruption in Ukraine as one of the conditions of European integration]. *dspace.nlu.edu.ua*. Retrieved from: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/11337/1/Moroz_432-437.pdf [in Ukrainian].
8. Zelinska, Ya.S., & Spasenko, V.O. (2022). Proyavi konfliktu interesiv v publichnomu administruvanni: teoretichni ta praktichni aspekty [Manifestations of conflict of interest in public administration: theoretical and practical aspects]. *Yuridichnij naukovij elektronij zhurnal – Legal scientific electronic journal*, 3, p. 155–158. Retrieved from: http://lsej.org.ua/3_2022/35.pdf [in Ukrainian].
9. Bugajchuk, K.L., & Bezpalova, O.I. (2016). Zapobigannya konfliktu interesiv v diyalnosti osib upovnovazhenih na vikonannya funkcij derzhavi ta misceвого samovryaduvannya [Prevention of conflict of interests in the activities of persons authorized to perform the functions of the state and local self-government: scientific method]: nauk.-metod. rek; MVS Ukrainy, Harkiv. nac. un-t vnutr. sprav, Nauk.-doslid. laboratoriya z problem protidyyi zlochinnosti, Kaf. admin. diyalnosti OVS. Retrieved from: <https://dspace.univd.edu.ua/items/4797f778-78fb-4a31-b3ee-8958e875209c> [in Ukrainian]/
10. Andrushenko, O.Yu. (2018). Germenevtichni obrisi konfliktu interesiv u pravosuddi [Hermeneutic outlines of the conflict of interests in justice]. *Naukovij visnik Mizhnarodnogo gumanitarnogo universitet. Ser.: Yurisprudenciya – Scientific Bulletin of the International Humanitarian University*, 36, Vols 1. P. 35–38. Retrieved from: https://vestnik-pravo.mgu.od.ua/archive/juspradenc36/part_1/juspradenc36-1.pdf#page=35 [in Ukrainian].

Bulhakova Olena,

Candidate of Economics, Associate Professor

(Kryvyi Rih educational and scientific institute of Donetsk state university of internal affairs, Kryvyi Rih)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0893-3732>

Nesterenko Kateryna,

Candidate of Law, Associate Professor

(Kryvyi Rih educational and scientific institute of Donetsk state university of internal affairs, Kryvyi Rih)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0917-6881>

**APPROACHES TO DEFINING CORRUPTION RISKS IN SITUATION
OF A CONFLICT OF INTEREST IN THE SYSTEM OF PUBLIC SERVICE PROVISION**

In the article, the authors consider approaches to defining corruption risks in the situation of a conflict of interest in the system of public service provision by public administration bodies. It is determined that in the context of reforming the civil service system in Ukraine, compliance with integrity standards is of particular importance. In this context, the issue of compliance with the requirements of anti-corruption legislation on the prevention and settlement of conflicts of interest is key, since an untimely or improperly settled conflict of interest results not only in bringing a person to disciplinary or administrative liability, but may also create prerequisites for committing corruption crimes. The authors investigate the factors of private and public interest which should be assessed and identified as corruption risks in the public service delivery system. The authors also draw attention to the fact that a conflict of interest may occur not only when the said contradiction has actually affected the objectivity or impartiality of decision-making (taking or not taking actions), but also when it may potentially affect them. Accordingly, the very settlement of conflicts of interest in public administration should take place within the framework of the Anti-Corruption Program of the relevant body, which is based on the identified risks of committing a corruption offense.

Key words: *corruption risk, conflict of interest, good governance, corruption prevention, public services.*

Надіслано до редколегії 28.11.2023